

ALS ER GEEN WOORDEN ZIJN

Heb het altijd geweten
in mijn botten en spieren
in de hoeken en spleten
waar het naar buiten kruipt
en tegelijkertijd wegsijpelt
tussen flarden van vergeten
die ene geur of dat geluid
alsmaar weer op zoek
naar de juiste deur
langs het schaamtegordijn
daar waar het poppenspel ophoudt
en de echte mensen zijn

DRAAK

Spuwend, sputterend
vuur en gal
in braakliggend land
droog en bars
het strekt en krimpt
met venijn
en een vlijmscherpe tand

het trekt zich terug
veilig, donker, koud
schubben zijn hard
aan de buitenkant
vanbinnen is het week
en vaak ook krap

iets zet zich schrap
om uit te breken
te groeien, te wreken
en uit, eindelijk
vrij, met vleugels
daarboven
vergeven

SCHOTLAND II

Welkom zijn en landen
thuiskomen na heimwee
onbenoembare banden
de historie druipt
uit de aderen van de bergen
ze zeggen
kom maar hier
kom nog dichterbij
verlies je maar in mij
geef je over
zoals de stroom van de rivier

zoveel is hier vrijgevochten
bannelingen teruggevonden
andere voeten, net zo vrij
hebben deze aarde
al bewandeld en bewoond
hier is van alles al gedroomd
jij mag er ook nog wel bij